

הי' רגיל לבוא לליובאוויטש בר"ח אלול ושהה עד חנוכה

בימים אלה יוצא לאור בהוצאת קה"ת ספר חדש: "רשימת ענינים וסיפורים" – יומניו של הרב ברוך שניאור ז"ל סבו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א • לפנינו קטעים מתוך המבוא לספר המספרים את תולדותיו של הרב"ש וביקוריו אצל האדמו"ר הרש"ב עד לביקורו האחרון שהתקיים ברוסטוב בשמחת-תורה תרע"ז

אצל הרה"ג ר' יצחק אלחנן מקובנה דיבר ונשא עמו בנגלה במשך כשלוש שעות "ונתן לי הסכמה גדולה" – אבל בפועל לא ידוע שניהן בתפקיד זה.

ועוד סיפר על שנתו האחרונה של אדמו"ר מהר"ש: "קבלתי ממנו מכתב הנכתב אז בערב חג הפסח תרמ"ב" – ואת המכתב הזה הביא עמו פעם לליובאוויטש והראהו לאדמו"ר מהורש"ב.

יש ולמדנו מרשימותיו שסיפר לאדמו"ר מהורש"ב על הוראות ועניינים מסויימים ששמע מאביו אדמו"ר מהר"ש ביניהם: "אמר לי לילך בכל-יום למקוה ואפילו בימות החורף" "צוה לי לחזור חסידות בדיוק בכל שבת ויו"ט וגם בחול. וסיפר לי מאביו" אחד העניינים מופיע גם בכתבי בנו הרה"ג והרה"ח והמקובל וכו' ר' לוי יצחק "זכורני ששמעתי מאבא מארי ז"ל ששמע מפי כ"ק אדמו"ר מהר"ש ז"ל זיע"א..."

ל ר' ברוך שניאור ואשתו זעלדא רחל נולדו ארבעה ילדים – בת מרת ראָדזיא סימא ושלושה בנים הרה"ג: לוי יצחק שמואל ושלוש שלמה – תולדותיהם נאספו בסי' "תולדות לוי יצחק" לשם יש להוסיף את הידיעה כי שלושת הבנים נמנו עם תלמידי ישיבת "תומכי

כ"ק אדמו"ר מהר"ש הוקיר והעריך אותה ואת אביו ובשבת שקודם חתונתו שנערכה בשבוע הראשון של חודש טבת שנת תרל"א שבת בבית האב והתפלל בבית-מדרשו ולבקשתו אף אמר מאמר חסידות שהתחיל במאמר חז"ל "בתולה נשאת ליום הרביעי". בהיותו בן שבע-עשרה וחצי נשא הרב"ש לאשה את הרבנית זעלדא רחל בת הרה"ח ר' שניאור זלמן חייקין מפודוברנקה שם גם נערכה החתונה.

מאחר ובצוואת רבי יהודה החסיד ישנה אזהרה ש"לא ישא אדם אשה ששמה כשם אמו או שמו כשם חמיו" וידועה העצה לזה בהוספת שם מסתבר לומר שבהזדמנות זו הוסיפו לו את השם "ברוך" כשם ראשון ואילו השם האחרון "זלמן" בו נקרא בעיקר חותנו נשתקע.

ה רב"ש הי' מחסידי אדמו"ר מהר"ש ועוד בתקופה בה הסתופף במחיצתו נהג לערוך רישומים מאשר שמע ממנו אלא שרשימות אלו לא הגיעו לידנו. אמנם ברשימות שלפנינו ישנן מספר ידיעות על דברים ששמע ממנו ביניהן הוראה שקיבל "בעת שהייתי צריך ליכנס בבית".

עוד הוא מספר כי אדמו"ר מהר"ש עודדו להיות רב "שחזק אותי בזה שהוא יתן לי מקום טוב על רבנות". לשם-כך נבחן הרב"ש

ב כ"ד תמוז שנת תרי"ג נולד (בליובאוויטש) נין לאדמו"ר ה"צמח צדק" ונקרא שמו בישראל – על שם זקן-זקנו כ"ק אדמו"ר הזקן – שניאור זלמן. ואף שברבות השנים נתפרסם בשמו "ברוך שניאור" הרי – כפי שכותב כ"ק אדמו"ר מה"מ (וויעתק להלן) – שלא מסתבר להניח שכאשר הוכנס לברית נקרא בשם "ברוך" שהרי זקנו הר"ר ברוך שלום הי' עדיין בין החיים (נסתלק ט"ז שבט תרכ"ט) וקריאת הנכד באחד משמותיו היתה מעוררת תמי' גדולה ביותר בחוג זה דבר שהי' מעורר שקלא-וטרוא וכו' שכן האשכנזים מקפידים שלא לקרוא לנכד בשם זקנו החי. הוספת השם "ברוך" ושקיעת השם "זלמן" נעשו אפוא מאוחר יותר כדלהלן.

מ יומנו של הרב"ש למדנו מעט ידיעות על ילדותו:

הוא נולד כ"ד תמוז תרי"ג ובהיותו ילד זכה פעמיים בברכות מיוחדות מאבי זקנו אדמו"ר ה"צ"צ פעם אחת בערב יום-הכיפורים (עלי' סיפר: "והייתי אני לבדי ושאל ממני קודם מי אתה אמרתי לו נכד בנו ר' ברוך שלום ונתן בי' ידיו הקדושות על ראשי ושמעתי שאמר כל הברכת-כהנים") והשניי' בערב ראש-השנה תרכ"ו.

רבי אברהם אביש'ל פרידמאן
ב"ר ר' ברוך בן שניאור ז"ל

RABBI
I. SCHNEERSOHN
Riga, Lettland

רישום בכתי"ק כ"ק אדמו"ר (מהור"צ) נ"ע על המעטפה
- על"י מודפסת הכתובת: ריגא לטביא - בה נשמרה רשימת הרב"ם
והעתקה ממנו בכתי"ק כ"ק אדמו"ר מה"מ

תמימים" - אשר מסתבר לראות בזה חלק מהחינוך שקיבלו בבית האב. זוגתו זעלדא רחל נפטרה בחייו. מקום קבורתה ותאריך היאצ"ט שלה - כיג אדר - נודעו מתוך אגרת שכתב בנה הר"ר שמואל ב"אור ליום וערש"ק פ' החדש תרצ"ד" לגיסתו אשת אחיו הר"ר שלום שלמה: "השבוע הייתי בקיוב והשתטחתי על קבר אמי הצדקת ז"ל נייע זי"ע... היאצ"ט היי ביום הש"ק העברי".

את שנת פטירתה אין אנו יודעים רק זאת שהי' זה בוודאי קודם תרע"ג - שכן ביומנו רשם שבערב יום-הכיפורים של אותה שנה ברכו אדמו"ר מהורש"ב "לענין זיווג אשה שיהי' בהצלחה בגשמיות-ורוחניות".

עוד ביומנו מאותה שנה על נישואיו השניים שנערכו בליובאוויטש - וזכה אז לקירובים רבים מאדמו"ר מהורש"ב שבי"ט מרחשון הוליכו לחופה - עם קרובת משפחה בשם רבקה דבורה אך לנו אין כל הפרטים ידועים לבארם כל צרכם.

בשיחותיו עם אדמו"ר מהורש"ב דן הרב"ש במצבם של בני משפחתו. בנו הגדול הר"ר לוי יצחק הוזכר כמה פעמים: האב שסיפר כי הוא נתמך כלכלית על-ידו ("שאין לי כי-אם מה שנותן לי בני לויק ש"י לאיט"א") הי' גאה בו ורשם את שבתו כפי ששמע מאדמו"ר מהורש"ב אשר העריכו ביותר ("ואמר עליו: לויק הא"ט א גוטע קאָפּ" [=ללויק יש ראש טוב]). הוא דיבר עמו בענין "חזרת חסידות שלי ושל בני לויק ש"י" וסיפר "שבני לויק ש"י חזר חסידות בפאָדאָבראָנקע בחזרת נסיעתו בחג-השבועות מליובאוויטש".

גם שני בניו האחרים הר"ר שמואל והר"ר שלום שלמה הוזכרו בשיחות לענין רבנותם וכן הוזכרה לברכה הבת ראָדזיא סימא.

גם בנכדיו השתבח הרב"ש בפני רבו: "היי הסיפור אודות בני לויק ש"י. ואודות בנו מענדל ש"י" - הוא כ"ק אדמו"ר מה"מ שלפני הבר-מצוה שלו ביקש עבורו ברכה מכ"ק אדמו"ר מהורש"ב - כאשר הסב ממשיך ומפרט: "והוא נער טוב בלימוד על-דרך הפלגה בעז"ה". ושכלל הם נערים טובים הגי' בנים שלו יחיו ולויק ש"י מדריכם בדרך התורה-ועבודה והולכים בדרך הישר והטוב".

כן השתבח לפניו בנכדו הווי"ח ר' ישראל ארי' ליב: "אמרתי לו שיש בן קטן לבני לויק ש"י שהוא על-דרך עילוי שבקי בגמרא ובמדרש ויכול ללמוד היטב" - והוא אז (בחו"ר תרע"ה) בן שמונה וחצי בלבד! ובשם הרה"ח ר' זלמן פלדמן ע"ה מסופר

שפעם בהיותו נער צעיר (והי' בערך בן גילו של כ"ק אדמו"ר מה"מ) אמר לו הרב"ש: "רב לך מלהחזיק עצמך... יש לי נכדים מוכשרים ממך".

אגב יש שכתבו כי הרב"ש השתתף בברית של נכדו כ"ק אדמו"ר מה"מ אך לא צויין מקור לידעה זו.

ע ל ביקוריו התכופים של הרב"ש בליובאוויטש בתקופת כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נייע למדנו מאגרת כ"ק אדמו"ר (מהור"צ) נייע לחתנו כ"ק אדמו"ר מה"מ בה מספר:

"כבוד זקניך החסיד ר' ברוך שניאור נייע הי' בא לליובאוויטש איזה פעמים בשנה בעתים שונים ועיקר זמנו הי' בחג השבועות כמו שהי' אומר על עצמו איך בין א' שבועות'דיקער כי אף שהזדמן שהי' בשארי הזמנים ג"כ אבל הקביעות שלו הי' חג השבועות".

ועוד נמצאו ברשימותיו ושיחותיו אי-אלו ידיעות מפורטות על כמה מביקוריו הרב"ש בליובאוויטש:

תרנ"א - בחג השבועות נכמצא ביומן משיחת ש"פ חוקת הישי"ת על ארועי שנה ההיא: "ביום השני דחג השבועות בסעודה סיפר ש"ב הרה"ח ר' ברוך שניאור נייע על אודות כ"ק זקנו ד"ר הרה"צ ר' ברוך שלום שהי' לב נשבר בטבעו".

תרנ"ב - בחג השבועות כך משמע מאגרת דלעיל שתיכף אחר הפתיחה "כבוד זקניך..." עובר לספר על שארע "בחג השבועות תרנ"ב".

תרנ"ו - בחג השבועות כמסופר בשיחת ליל א' דחגה"ש תשי"ב על א' דחגה"ש שנה ההיא: "ביי די סעודת יו"ט איז דאָן געווען הרה"ח ר' ברוך שניאור נייע. האָט ער זיך אָנגערופן צו הוד כ"ק אדמו"ר הרה"ק היינט האָבן מיר געהאָט בדרך ממילא תמימות דער מאמר האָט גענומען א' זמן ארוך נאָכדעם תפלת ערבית איז שוין במילא פאָראַן תמימות".

תרנ"ח - בתשרי. כך מסופר בשיחת סעודת ליל ב' דר"ה תשי"ה: "איך האָב זיך יעצט דערמאָנט אויף א' פאָסירונג וואָס איז געווען אין יאָר תרנ"ח וואָס דאָמאָלסט איז געווען הרב ר' ברוך שניאור אין ליובאוויטש"

שתמרה כיום רק אגרת אחת שכתב לו כ"ק אדמו"ר מהורש"ב אחר חתונת בנו הגדול:

ב"ה יום ג' ו' תמוז תר"ס לפ"ק
 כבוד נ"ד ידידי עוז הרה"ח המפורסם נכבד
 י"א כו' מו"ה ברוך שניאור שי'
 מעומק לבבי אברכו בברכת מו"ט בעד
 כלול[ו]ת בנו רחומאי דנפשאי מ' לוי יצחק שי'.
 יתן ה' שזיווגם יעלה ליפה באריכות ימים ושנים
 טובים ונעימים ברו"ג ובהצלחה בכה"פ בדור
 ישרים ורע ברך ה' כפי רצון כ"ק אבותינו הק'
 וצוקלה"ה נ"ע זי"ע. וכבודו יקבל מהם עונג ונחת
 די חפצו בכל פרט ופרט.

מגודל סרדתי נתאחר המכ' עד כה. והטע"ג
 בטח קבלו בזמנו.

ויקבל החוה"ש והברכה מאדה"ש כאוות נפשו
 וב"ד ידידו עוז דו"ש מלונ"ח תכה"י

שלום דובער

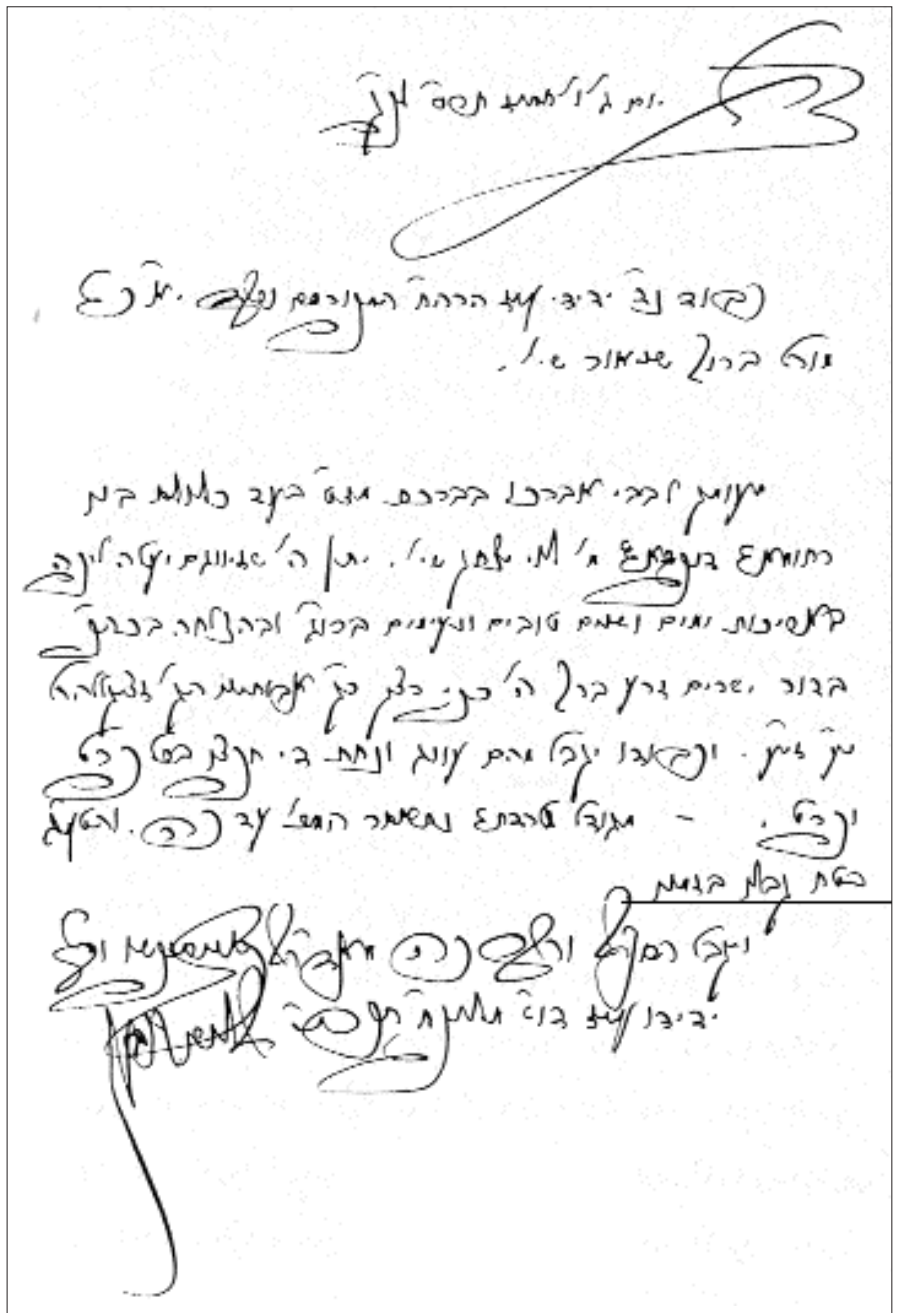
בעת שהייתו בליובאוויטש זכה לסעוד
 ליד שולחן אדמו"ר מהורש"ב וחלק נכבד
 מרשימותיו עוסק באמרות וסיפורים ששמע
 מפיו. כאשר חש שלא בטוב ולא יכל להגיע –
 היי נשלח אליו האוכל מבית הרבי
 לאכסנייתו. אז גם הגיעו לבקרו באכסניא:
 הרבנית אשת אדמו"ר מהורש"ב בנו והגבאי
 שלו.

דיבורו ויחסו של אדמו"ר מהורש"ב אל
 הרבי"ש היו באופן של קירוב ולא אחת
 הודגשו הדברים ברשימותיו.

כאשר סעד על שולחנו היי אדמו"ר
 מהורש"ב משוחח עמו בנושאים שונים
 בדברי חסידות סיפורים אודות רבותינו
 נשיאינו עניינים הקשורים למשפחת בית הרב
 או חסידים הראשונים – כאשר לא אחת אף
 התעניין אצלו לגבי הנהגתו בעניינים שונים
 או בידיעות ופרטים השמורים בזכרונו.

ולא רק בסעודות אלא אף בהזדמנויות
 נוספות מחיי החצר קרה ואדמו"ר מהורש"ב
 בירר אצלו מנהגים והנהגות ואף אמר לו:
 "איר זאייט דאך א זכרן מיזאגט אוף אייך אז
 איר זאייט א בעל זכרון" [=אתה הרי זכרן
 אומרים עליך שאתה בעל זכרון].

מסתבר שכאביו היי הרבי"ש בעל תפילה
 ויודע נוסח וביומן שנת תרע"א הוא מספר
 שאדמו"ר מהורש"ב הורה לו "לשורר את
 הנוסח תפלת מוסף דשמיני-עצרת" ובדומה
 לזה הוא מספר על שמע"צ של שנת תרע"ו:
 "והתפללתי תפלת-מעריב אצל העמוד וכ"ק
 שליט"א שמע גם-כן תפלתי. והיתה החקירה
 שאתפלל תפלת גשם" ועל שנת תרע"ה:
 "ביקש ממני בנו הריי"צ שי שאקרא את
 המגילה בלילה כי שמע ממני איזה פסוק
 במגילה שקריתי בטוב והיי יפה מאד בעיניו

אגרת כ"ק אדמו"ר מהורש"ב אל הרב"ש

וכן הוא ברשימה בה מספר שבשלהי
 אותו חודש הלך לפגוש את הרה"ח הרי גרשון
 דוב מפאהר באכסניא בה נהג להתאכסן
 בבואו לליובאוויטש "אצל ר' משה זאב" ופגש
 שם "אחדים מהחסידים ושי"ב הרה"ח ר' ברוך
 שניאור נכד ד"ר כ"ק הרה"ח הרבי"ש
 נ"ע המתאכסן שם" והרה"ח הרג"ד "ביקש
 כי יניחו אותנו ביחידות" ודיבר בעניינים
 וסיפורים שונים כאשר "שעה ראשונה ישב
 גם ש"ב הרה"ח הרבי"ש עמנו ואח"כ הלך
 לחדרו".

– כאן הזכיר את הרשימות שנתן לו
 באותה תקופה –
 "אין יענעם יאָר – תרנ"ח – איז די פרי
 ר"ה ביינאכט – פאָר שהחינו – גראָד געווען
 אַ זויערע און הרבי"ש האָט דאָס ניט געקענט
 עסן האָט אים הוד כ"ק אדמו"ר הרה"ק
 געזאָגט אַז מען דאָרף דאָך עסן פון די פרי אַ
 שיעור האָט ער דאָס משלים געוון מיט אַן
 אַנדער פרי".

וכ"ק שליט"א שמע זאת. אח"כ למחר קודם קריאת המגילה בקש ממני הרבה פעמים בהפצרות גדולות שאקרא את המגילה".

ועוד עולה מרישומי כי פעמים רבות כיבדו אדמו"ר מהורשי"ב בזכויות שונות כמו למשל בשמחת-תורה של שנת תרע"ג שהי בין העולים ל"חתן בראשית" או בערב יום-כיפור תרע"ו: "ברכת הזימון בשחרית כיבד אותי כ"ק שליט"א לברך" ובלילה "קודם כל נדרי בעת שאחזנו את הספר-תורה אמר לי כ"ק שליט"א שאהי מהבי שיעמדו אצל החזן . . ולצד דרום עמד כ"ק שליט"א ומצד השני לצד צפון עמדתי".

גם עם בן הרבי כ"ק אדמו"ר (מהורשי"צ) נייע הי הרבי"ש בקשרי קרבה מיוחדים כפי הנראה מכמה רישומים ביומנו: בשמיני-עצרת – "ורקדתי ביחד עם בנו הררי"צ שליט"א". וכן: "אמר לבנו הררי"צ שיי שבקשני לבוא אליו בשמע"צ קודם הקפות על משקה". וכאשר חלה – "ושאר-בשרי הררי"צ יצחק שיי הי אצלי מוצאי-שבת-קודש וארא . . לבקר אותי ושהה כמו שעה וחזר לי החסידות . . והי מקורב אלי בהתקרבות וחיבה יתירה".

ועוד: "ינכסתי אצל בנו ש"ב הררי"צ שיי ואמר לי דבר אחד שנכון לכותבו לזיכרון: ששמע מכ"ק אביו שליט"א שמע מפי כ"ק אביו אדמו"ר מהר"ש...". וכן: "שמעתי . . קודם התפלה דבר נחמד משאר-בשרי הרב ר' יוסף יצחק שיי".

מן הרשימות שלפנינו ניתן לשאוב ידיעות ודאיות על ביקורי הרבי"ש בליובאוויטש בשנים הקודמות:

בשנת תרס"ו הי בחודש תשרי. ידיעה זו נלמדת מסיפורו על פוגרום שחוה באותה שנה ב"עת נסיעתי מליובאוויטש לפאָדאָבראַנקע" כאשר ממקום אחר ידוע כי הפרעות באותה שנה היו בראשיתה.

נראה שגם בתרס"ט הי בתשרי שכן ביומנו מספר לענין ההנהגה בחג הסוכות: "וזה שמעתי עוד מכבר בשנת תרס"ט מדודתינו הרבנית הצדקת מרת רבקה נייע".

ועוד למדנו מרישומי ביומן תרע"ג: "החסידות ששמעתי בחג-השבועות ופי נשא ובהעלתך חזרתי הרבה פעמים בקיץ העבר ואח"כ חזרתי דרושים ששמעתי בתרס"ו ותרס"ז – שהי בליובאוויטש גם בשנים תרס"ו-ז ובחג השבועות של שנת תרע"ב.

ציונים אלו נחוצים אף שיכולנו לצאת מתוך הנחה שבכל שנה הגיע הרבי"ש לליובאוויטש שכן מצאנו גם יוצא מהכלל – אם-כי נראה שהייתה זו הנהגה בלתי רגילה שלו – שכך הוא כותב: "אמר לי כ"ק: איך לא

הייתם כל השנה בליובאוויטש היינו שנת תרע"ד".

רשימות היומן שלפניו הן מארבע שנים בהן הגיע הרבי"ש לליובאוויטש: תרע"א תרע"ג תרע"ה ותרע"ו.

יומן תרע"א פותח ברישום דברי אדמו"ר מהורשי"ב בסעודת ערב יום-הכיפורים והמשכו ברישומים מחודש תשרי מחודש מרחשון ומחודש כסלו עד י"ב בו.

את יומן תרע"ג החל הרבי"ש לרשום בערב ראש-חודש מרחשון ומתוארים בו ארועי חודש תשרי מראש-השנה עד אחר שמחת-תורה וארועי מרחשון – שבי"ט בו נישא בליובאוויטש בנישואים שניים – עד נסיעתו לעירו פודברנקא בכ"ה בחודש.

יומן תרע"ה פותח בתיאור שבת פרשת מקץ בי טבת ומשמע ממנו שבשבת הקודמת לא הי בליובאוויטש. בשבת הראשונה לבואו סיפר: "אמרתי לכ"ק שליט"א שרצוני הי מאד לבוא לליובאוויטש על י"ט כסלו רק הי מניעה" ובהמשך: "ואח"כ שאל ממני אם חזרתי ביעקאטרינאָסלאָו חסידות" – משמע שהי אז אצל בנו הר"ר לוי יצחק. בשבת פרשת ויחי ט"ז טבת סיפר: "אמרתי לכ"ק שליט"א שלמדתי הרבה חסידות בחורף הזה היינו ערך ז' שבועות רצופות ואמר לי כ"ק: למה הפסיק הענין? אמרתי לו: מידאָרף דאָך הערין און דערנאָך ווייטער לערנען [=צריך לשמוע ואח"כ שוב ללמוד] השי"ת יעזור כוי על-כן נסעתי לליובאוויטש לשמוע דא"ח כוי". חישוב שבעה שבועות מלפני שבת פרשת מקץ מגיע לשבוע של פרשת לך לך בתחילת מרחשון – כך שאין לדעת אם הי בליובאוויטש גם בתשרי של אותה שנה.

בביקור זה שהה הרבי"ש בליובאוויטש כשלושה חודשים: כחודש אחרי בואו נחלה למשך כשבועיים בהם רותק לאכסניא ואחר שהחלים נשאר בליובאוויטש עוד כחודש וחצי. ביומנו הוא מספר על פרידתו מאדמו"ר מהורשי"ב באור לכ"א אדר אשר ברכו לרגל בר-המצוה של נכדו הבכור – כ"ק אדמו"ר מה"מ בי"א ניסן – ובברכת פסח כשר. באותה הזדמנות אמר לו אדמו"ר מהורשי"ב: "גריסט . . לויקין" [=מסור פרישת-שלום ללויק] ומכאן ניתן לשער שנסע ליקטרינוסלב לחגיגת הבר-מצוה.

יומן תרע"ו עוסק בתיאור חודש תשרי החל מראש-השנה עד שמחת-תורה וכן מחודש מרחשון – שבתחילתו חלה הרבי"ש ורותק לאכסניא למשך שבוע – עד ח"י בו שאז עזב אדמו"ר מהורשי"ב את ליובאוויטש.

דיעות נוספות על ביקורי הרבי"ש בליובאוויטש נשתמרו בזכרונו של אחד מתלמידי התמימים הרה"ח ר' יהודה ש"י חיתריק:

"בשנת תרע"ה כשהי חולה בליובאוויטש הייתי משמש אותו. זכרני שכאשר בא לאכסניא לאחר מאמר דא"ח ששמע מכ"ק רבינו מוהרש"ב נייע הי מתהלך בחדרו אנה ואנה וחזר בדביקות את המאמר".

וביתר פירוט בהזדמנות נוספת: "שמעתי מהרה"ח מהור"ר ברוך שניאור שניאורסאהן שכ"ק אדמו"ר מהורשי"ב שאל אותו בחדש תמוז אם כבר סיים תיקון שבועות וענה שטרם סיים (בחג השבועות הי הרבי"ש עסוק בחזרת המאמרים ששמע כשהייתי על אכסניא אחת עם הרה"ח ברוך שניאור ראיתי שכל לילה של שבועות הי הולך בחדר אנה ואנה וחזר המאמר) ויאמר כ"ק שגם הוא טרם גמר...".

ועוד מביא בזכרונו כמקור לסיפור ששמע:

"שמעתי מהחסיד שמחה בעשענקאוויצער שסיפר לפני הרה"ח ברוך שניאור שניאורסאהן והחסיד המשפיע הרשג"א . . [ה]קרא שמחה מספר סיפורים באכסניות וחסידים היו מעניקים עבור זה".

וכן: "שמעתי מהרה"ג הרה"ח ברוך שניאור שניאורסאהן שהי רגיל לבוא לליובאוויטש ר"ח אלול ושהה עד חנוכה והי מאוכלי שולחנו של כ"ק אדמו"ר מהורשי"ב:

"פעם קרוב לחנוכה אמרה הרבנית שטערנא שרה לכ"ק אדמו"ר מהורשי"ב למה כ"ק משהה כ"כ את רבי"ש מלהכנס ליחידות. ויאמר כ"ק: פטור הלא אף שמחה בעשענקאוויצער טרם בא תורו להכנס ליחידות".

– וראה ב"הוספות" שבסוף ספרנו (ג) סיפורים ששמע מהרב"ש.

•
נשתמרה גם ידיעה על שהיית הרבי"ש במחיצת כ"ק אדמו"ר מהורשי"ב ברוסטוב – אחרי העקירה מליובאוויטש – ומסופר שבהתוועדות שמחת-תורה תרע"ז כאשר הזכיר אדמו"ר מהורשי"ב עניין "זי ארצות" החל הרבי"ש למנותם "ארץ ארקא תבל...". ואדמו"ר מהורשי"ב אישר והמשיך בדברים שהתפרשו אח"כ כרמז להסתלקותו בשנת תר"פ.